

Visul unui măr de toamnă

Adina Coltea

Cu tălpile flămânde
de sete
m-am împiedecat de-o piatră
ce-și ținea calea
într-o nerostire.

Nu tăcea! i-am spus.
Timpului oricum nu-i pasă!
și-am fugit.

Oprește-te! a strigat
paznicul pădurii de vise
ținând în mână
(ca pe o armă)
o floare de nu mă uita.

Îndată m-am ghemuit
în vizuina unei vulpi
ce-mi prelungea vederea
până-n miezul lucrurilor.

Hai să te împlânzesc, ți-am zis,
cu ochii sclipind
zâmbiri de ciocolată.

Iar?
te-ai mirat neîndulcit
și ai mușcat
dintr-un măr.

Apoi mi-ai dat și mie.